

نگاه

زنگنه: دنبال جنگ نفت نیستیم

● **مهر:** وزیر نفت با تأکید بر اینکه ایران با لغو تحریم و افزایش صادرات نفت خود به‌دنبال جنگ کاهش قیمت نفت نخواهد بود، گفت: با استفاده از روش‌های جدید بازاریابی نفت، ایران در مدت کوتاهی به بازار بازمی‌گردد. بیژن زنگنه درباره برنامه ایران برای بازگشت بشک‌ها نفت صادراتی به بازارهای جهانی در صورت لغو کامل تحریم‌ها، گفت: در طول دوران تحریم‌ها بخشی از سهم ایران از بازار جهانی نفت از‌دست رفته است. وزیر نفت در پاسخ به این پرسش مهر که ایران برای بازگشت به بازار نفت، سیاست راه‌اندازی جنگ کاهش قیمت نفت را دنبال خواهد کرد؟ اظهار داشت: ایران با لغو تحریم و افزایش صادرات نفت خود به هیچ‌وجه جنگ کاهش قیمت نفت را در بازار در دستور کار قرار نداده است. این عضو کابینه دولت تدبیر و امید با تأکید بر اینکه در صورت لغو کامل تحریم‌ها و محدودیت‌های بین‌المللی، قطعاً روش‌های بازاریابی و فروش نفت خام ایران دستخوش تغییراتی خواهد شد، اظهار کرد: با تغییر بازاریابی، سیاست افزایش و ارتقای امنیت برای تقاضای نفت خام ایران در بلندمدت را در دستور کار قرار خواهیم داد. این مقام مسئول با بیان اینکه مطمئن باشید در صورت لغو تحریم‌ها حتی یک بشکه نفت بدون خریدار و مشتری روی دست شرکت ملی نفت ایران باقی نمی‌ماند، تأکید کرد: با استفاده از روش جدید بازاریابی و انجام سرمایه‌گذاری، امنیت برای تقاضای نفت خام ایران افزایش می‌یابد و جای نگرانی نیست.

شناسایی ۳۰ تن ذخیره جدید طلا

● **ایسنا:** معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت و رئیس سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی (ایمیدرو) از شناسایی ۲۵۰ میلیون تن ذخیره جدید سنگ‌آهن در سال گذشته خبر داد و گفت: در این مدت ۲۰۰ میلیون تومان ذخیره جدید زغال‌سنگ و ۳۰۰ تن ذخیره جدید طلا شناسایی شده است. مهدی کرباسیان اظهار کرد: براساس پیش‌بینی‌های انجام‌شده، ذخیره فعلی معادن ۵۷میلیارد تن است که با شناسایی ذخایر جدید تا پایان سال جاری حدود ۴۰ تا ۵۰ درصد افزایش می‌یابد و به ۸۰ میلیارد تن می‌رسد. وی با اشاره به برنامه ششم، اظهار کرد: مطابق این برنامه، باید ظرفیت فولاد کشور از ۲۰ میلیون تن فعلی به ۴۰ میلیون تن، مس کاتد به ۴۰۰ هزار تن و آلومینیوم نیز به ۷۰۰ هزار تن برسد. کرباسیان همچنین از دوربارشدن ظرفیت صادرات و واردات مواد معدنی از منطقه ویژه خلیج‌فارس در دو ماه آینده خبر داد و گفت: این ظرفیت به ۱۲ میلیون تن خواهد رسید. وی از بهره‌برداری از ۱۰ طرح معدنی و صنایع معدنی در سال جاری در کشور خبر داد و گفت: برای اجرای این طرح‌ها ۳۷۲ میلیون دلار اعتبار تعیین شده است. رئیس سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی (ایمیدرو) با اشاره به سهم ۱۶ درصدی بخش معدن در اقتصاد کشورهای درحال‌توسعه افزود: این رقم در ایران حدود یک درصد است که باید افزایش یابد. وی از طرح ویژه وزارت صنعت درباره تولید کنسالتره و گندله سنگ‌آهن خبر داد و گفت: امیدواریم با اجرای این طرح، در نیمه دوم سال ۱۳۹۵ خام‌فروشی سنگ آهن به طور کامل خاتمه یابد. کرباسیان در ادامه درباره وضعیت فایناس چنی هفت طرح فولادی از محل پول‌های بلوکه‌شده ایران اظهار کرد: مبلغ کل فایناس این طرح‌ها، یک‌میلیارد و ۸۰۰ میلیون یورو پیش‌بینی شده که در هفته گذشته، اولین بخش آن یعنی ۱۴ میلیون یورو، گشایش پیدا کرد. کرباسیان با بیان اینکه قرار است از محل فایناس چینی، تجهیزات اروپایی یا اروپایی – چینی خریداری شود، گفت: بخش فولادسازی هفت طرح فولادی در سه سال آینده با زودتر به بهره‌برداری می‌رسند.

اتحادیه اروپا درص‌ف خریداران گاز ایران

● **فارس:** یک منبع آگاه از مذاکره غیررسمی برخی اعضای اتحادیه اروپا، به منظور واردات گاز از ایران خبر داد. وی با اشاره به اینکه درخواست‌های غیررسمی از کشورهای حاشیه دریای خزر، به منظور مشارکت ایران در صادرات گاز به اروپا ارسال شده است، تصریح کرد: تا زمانی که مذاکرات سیاسی ایران با کشورهای ۵+۱ به نتیجه قطعی نرسد، این درخواست‌ها، رسمی نخواهد بود. این منبع آگاه خاطرنشان کرد: اخیراً هیات‌های نفتی و تجاری اروپایی که برخی از آنها عضو اتحادیه هستند، به ایران سفر کرده و مذاکراتی با مسئولان ارشد صنعت نفت داشتند تا ضمن واردات گاز از ایران بتوانند در این صنعت نیز سرمایه‌گذاری کنند. وی اظهار کرد: یکی از محورهای مذاکره‌شده با این هیات‌های نفتی، احداث خطوط لوله به منظور صادرات گاز است که در مذاکرات عنوان شد ایران توانایی ساخت خطوط لوله و تأسیسات موردنیاز برای انتقال گاز را دارد و فقط نیازمند سرمایه‌گذاری اروپایی‌هاست تا کارها با سرعت بیشتری پیش رود. اخیراً از سوی برخی کشورهای حاشیه دریای خزر مانند آذربایجان، به منظور حضور ایران در خط صادرات گاز به اروپا، دعوت‌نامه‌هایی ارسال شده است و همچنین برخی مقامات اروپایی اعلام کرده‌اند ایران می‌تواند در خط لوله صادرات گاز ناباکو مشارکت داشته باشد.

ادامه از صفحه ۴

برخی موارد اصلاح شود. نظر شما چیست؟

اول باید مشخص کنیم منظور از اصلاح چیست. ماهیت قانون کار، صیانت و حمایت از نیروی کار است. طبیعتاً اگر مواد حمایتی را از این قانون بگیریم، دیگر قانون کار نخواهد بود. از زمانی که قانون کار وضع شد، متأسفانه عده‌ای قبل از مطالعه این قانون، اعتراض کردند و حتی به خودشان فرصت ندادند قانون را مطالعه کنند و ببینند کدام بند مشکل دارد.

کا برخی منتقدان معتقدند در این قانون اصلا مفهوم «کار» تعریف نشده...

اتفاقاً کار تعریف شده، اما ما اجرا نمی‌کنیم. قانون کار، حمایتی و صیانتی از نیروی کار دارد. به طور طبیعی اگر هدف از اصلاح این است که مواد حمایتی را کم‌رنگ یا تضعیف کنیم یا تغییر دهیم، دیگر قانون کار نیست. کارفرماها اگر مشکل دارند، باید قوانین مالیات و تجارت را اصلاح کنند. بنابراین به نوع نگاه و نگرشی که نسبت به اصلاح است، خوشبین نیستیم. ما با اصل اصلاح مخالف نیستیم؛ چون بد نیست. وقتی بحث اصلاح مطرح می‌شود، آنچه به ذهن انسان متبادر می‌شود، بهترشدن امور و راحتی فرایند‌هاست. اگر این‌طور باشد، ما هم استقبال می‌کنیم، اما نگاه کارفرمایان این است که قانون کار مزاحم تولید است. درواقع، دست‌اندرکاران اصلاح، افرادی هستند که وابسته به سرمایه‌اند و قانون را مانعی برای اهداف مادی خودشان می‌دانند. درحقیقت، دوست ندارند قانونی باشد که برای آنها تعیین تکلیف کند. به دو نمونه اشاره می‌کنم؛ مجمع تشخیص مصلحت، مناطق آزاد را از شمول قانون کار خارج کرد. سؤال این است که چه اتفاقی در اشتغال این مناطق به‌وجود آمد؟ آیا واقعا در این مناطق، اشتغال رونق پیدا کرد؟ ما هم مایل هستیم از هر روشی که به اشتغال جامعه کمک کند، استقبال کنیم. معتقدم با اصلاح این قانون به این شیوه، نه‌تنها در اشتغال کشور توفیقی حاصل نخواهد شد، بلکه اشتغال موجود هم به خطر خواهد افتاد. بنابراین در بحث اصلاح قانون کار، نه به این موضوع تعصب داریم و نه نگاه جاهلانه ما می‌گویم اگر اصلاح واقعی قانون کار را داشته باشیم، استقبال می‌کنیم. اما آنچه تا به حال دیده‌ایم، این اصلاح، احصاف به جامعه کارگری است.اما ما انتظار قانون حمایتی از آنها نداشته باشیم؟ بنابراین با این نگاه به اصلاح که واقع‌بینانه و منصفانه نیست، مخالفیم و طبعاً اعتقاد خواهیم کرد.

کا درحال حاضر سه مرجع یا تشکل کارگری در کشور جود دارد. نماینده کارگران، شوراهای اسلامی کار و انجمن‌های صنفی کارگری. به نظراتان این سه تشکل باید با هم تلفیق شوند یا خیر؟ اصولا جمع این سه تشکل بهتر عمل می‌کند؟ نظر من این است که جامعه یکصدا موفق است. جامعه‌ای که همگرایی و هم‌بستگی داشته باشد، می‌تواند به خواسته‌هایش برسد. بحث این است که مغایرت دارد یا ندارد. معتقدم وجود یک تشکل، هیچ منع قانونی ندارد. دلایل کانون عالی کارفرمایان است. اگر یک تشکل از حیث مقاله‌نامه‌های سازمان جهانی کار، مغایر با قانون است، چرا تا به حال، کسی از کارفرماها سؤال نکرده؟ به‌شخصه معتقدم اگر کارگران بخواهند یک‌صدا داشته باشند و مشغول به هدفیگر نباشند، بهتر است یکی شوند. مهم نیست چه نامی داشته باشند، مهم این است که یک تشکل و یک صدا ایجاد می‌شود.

کا علت مخالفت با این ادغام چیست و مخالفان چه کسانی هستند؟

نمی‌دانم چه کسانی هستند، اما شاید عده‌ای به خاطر منافع شخصی و خواسته‌های فردی، با وجود تشکل‌ها مخالف باشند یا اینکه دولت هم بخواهد کارگران سرگرم هم باشند تا اینکه با دولت وارد مذاکره جدی نباشند؛ به‌ویژه دولت که مایل نیست یک رقیب قوی در برابرش داشته باشد.

کا اعتصاب را حق کارگران می‌دانید؟

تشکی در این نیست که اعتصاب یک حق است، اما باید در چارچوب قوانین باشد. در چند سال اخیر، در حال یادگیری هستیم. همه باید فرهنگ‌سازی کنیم. وقتی در جامعه، شادابی و نشاط به‌وجود می‌آید، یا می‌خواهیم اعتراض کنیم، متأسفانه به اطراف آسیب می‌زنیم، مثلاً در خیابان‌ها، رفتارهایی انجام می‌شود که به مردم خسارت وارد می‌شود. در حال فرهنگ‌سازی هستیم که از حق قانونی خودمان که اعتصاب است، چطور استفاده کنیم، یعنی این فرهنگ‌سازی باید اتفاق بیفتد و در قالب آن، از اعتصابات صنفی‌مان هم بهره‌برداری کنیم؛ بهره‌برداری صنفی نه سیاسی. بنابراین معتقدم اعتصاب حق طبیعی جامعه کارگری است، اما در قالب‌های قانونی و با اهداف صنفی و نه سیاسی.

کا حضور هر ساله‌تان در تشکل‌های کارگری در سازمان جهانی کار، چه دستاوردی داشته است؟ سازمان جهانی کار، به عنوان یک پارلمان خصوصی می‌تواند خیلی اثرگذار باشد و در کشورها نقش آفرینی کند. اگر نظارت سازمان جهانی کار بر دولت‌ها و به‌ویژه جهان‌سومی‌ها نباشد، شاید کشورها، خیلی به مقوله کار و کارگر توجه نکنند، اما نظرات آنها و سؤال‌شان از دولت‌ها و نظارت‌شان بر عملکرد دولت‌ها، در حوزه کار و کارگری باعث می‌شود دولت‌ها بداندن هر سال باید در قبال کارگران و کارفرمایان، جوابگو باشند. این حسن کار است که اگر در داخل کسی صدای ما را نشنود، حق طبیعی ماست که در سازمان جهانی کار این موضوع را طرح کنیم و آنها با ابزارهای قدرت، می‌توانند دولت‌ها را مؤاذه کنند.

کا آیا دولت‌ها پاسخ‌گو بوده‌اند؟

انصافاً در مدتی که دولت تغییر کرده، دخالت و تعیین تکلیف از طرف دولت و تشکل‌ها، خیلی کم‌رنگ شده و اقدامات خوبی صورت گرفته است. به‌هرحال، هر روز شرایط بهتری می‌شود منوط به اینکه ما خودمان را باور کنیم و نسبت به وظایفمان آگاه باشیم. نگاه دولت‌ها در بخش تشکل‌های کارگری و کارفرمایی، قابل‌تحسین است. هر دولتی می‌خواهد تشکل، همراه داشته باشد. ما مقصریم که خودمان را به دامان دولت انداخته‌ایم. دولت‌ها به همه چراغ سبز نشان می‌دهند اما ما نباید وارد این عرصه شویم و به عنوان یک تشکل مستقل کارگری رابطه‌ها را طوری تنظیم کنیم که محل سوءاستفاده دولت‌ها قرار نگیریم. اصولا معتقدم سنوات اخیر که شامل چهارساله دوم دولت قبل هم می‌شود، فشارها و دخالت‌ها به حداقل رسیده بود. مشکل ما این است که همیشه به بدی‌های دولت قبل نگاه می‌کنیم. از زمان وزیر قبلی نوع نگاه و رابطه با تشکل‌ها مثبت و خوب بود. منتها ما خودمان در بخشی از مشکلات مقصر هستیم و هنوز تشکل را باور نکرده‌ایم. جایگاه و نقش تشکل‌های کارگری را هنوز نمی‌دانیم. در این بخش ما مقصریم نه دولت‌ها.

کا آماری که در مورد بیکاری و اشتغال اعلام می‌شود را قبول دارید؟

هیچ آماری را در هیچ حوزه‌ای قبول ندارم. در بحث اشتغال اگر یک فرد در یک هفته یک ساعت کار کند، شاغل است. درحالی‌که منطق می‌گوید یک فرد زمانی شاغل است که بتواند هزینه ماهانه زندگی‌اش را تأمین کند. یعنی درآمد ماهانه‌اش به نحوی باشد که بتواند زندگی‌اش را تأمین کند. تفاسیری که در آمار وجود دارد گمراه‌کننده است. معتقدم خیلی از آمارها قابل‌تکیه نیست.

کا خانم هنری، مدیرکل استانداردهای سازمان جهانی کار، امسال در همایش ملی کار حضور داشت. طبق استانداردهای این سازمان، کدام یک از تشکل‌های کارگری در کشور نمره خوبی گرفته‌اند؟ اصولا آیا استاندارد جهانی در داخل کشور داریم یا خیر؟ چه ملاک‌هایی باید داشته باشیم؟

هنوز فاصله زیادی داریم. اصولا کشورهایی که در حال توسعه هستند با واقعیت فاصله دارند ولی کشور ما تمرین‌های خوبی در این بخش داشته. استانداردهای واقعی در بحث کارگری این است که کارگران خودشان وارد عرصه تشکل‌گرایی شوند نه اینکه دولت بخواهد این تشکل را به‌وجود بیاورد. کارگران باید تشکل را ایجاد کنند. وقتی نماینده را انتخاب کردند او را تنها نگذارند. در رابطه بین تشکل‌های کارگری با کارگران، فاصله ایجاد شده است. رابطه ریشه‌ای بین تشکل و کارگر باید اتفاق بیفتد. در کشورهای دیگر وقتی تشکل‌های کارگری برای مساه آینه‌د برنامه‌ریزی می‌کنند، هم‌گرایی و هم‌افزایی بین کارگران و نهادهای کارگری اتفاق می‌افتد. متأسفانه در کشور ما اینها وجود ندارد و باید به این سمت حرکت کنیم که رابطه تنگاتنگ و نزدیکی بین نمایندگان باشد. اولین حسن این است که نماینده آنها به انحراف کشیده نمی‌شود. وقتی من احساس کنم موردسؤال قرار نخواهم گرفت و بر عملکردم نظارت می‌شود، با دیگر شرکا وارد حاشیه نمی‌شوم و به وظیفه‌ام عمل می‌کنم؛ اما وقتی این فاصله به‌وجود آمد، بی‌اعتمادی ایجاد می‌شود و در این صورت تشکل به وظیفه اصلی‌اش توجه و عمل نمی‌کند و درنهایت کارگر بی‌تفاوت خواهد شد. جامعه بی‌تفاوت به‌ویژه دولت که مایل نیست یک الان به نظرم جامعه ما در این مرحله است. باید به سمتی برویم که در مجموعه‌های کارگری نشاط و امید تقویت شود تا کارگران نسبت به سرنوشتشان بی‌تفاوت نباشند.

کا الان این استاندارد را هر سه تشکل کارگری دارند؟ خیر هیچ‌کدام ندارند. نهادهای کارگری باید از بطن جامعه کارگری برخاسته و با کارگران رابطه عمیق داشته باشند تا با پشتوانه کارگران بتوانند حرف بزنند. صدای آنها، فریاد همه کارگران باشد و اعتمادسازی وجود داشته باشد که این موارد متأسفانه کم‌رنگ است. باید این ابزارها را پذیرفته و رفع کنیم.

کا شما عضو هیات امنای سازمان تأمین اجتماعی هم هستید. با توجه به اینکه هشدارهای زیادی در مورد احتمال ورشکستگی این سازمان داده شده، طلب‌های این سازمان از دولت پرداخت خواهند شد؟

جای نگرانی نیست. معتقدم سازمان تأمین اجتماعی محل سوءاستفاده برای سیاست‌مداران شده است. اگر دولت و مجلس بار مالی و قوانین بدون پشتوانه مالی را برای این سازمان ایجاد نکنند و دولت هم نسبت به تسویه بدهی‌هایش اقدام کند، نگرانی‌ای در این سازمان وجود ندارد. در گذشته قوانین زیادی بدون پشتوانه مالی برای سازمان ایجاد شد که سازمان هزینه می‌کرد و به خواسته‌هایش هم نمی‌رسید. خوشبختانه در یک‌سال‌ونیم اخیر از طریق دولت و مجلس این موضوع رعایت شده و امیدوارم این‌کار ادامه داشته باشد؛ یعنی هر طرحی را که می‌خواهند برای سازمان وضع کنند اول پشتوانه مالی را در نظر بگیرند.

اقتصاد

بیمه‌شده‌ها نمی‌خواهند سر از بیابان در بیاورند

کا گفته شده احتمالاً این وضعیت برای بازنشستگان مشکل ایجاد خواهد کرد.

صراحتاً عرض می‌کنم بازنشستگان عزیز نگران نباشند. براساس نص صریح قانون، سازمان تأمین‌اجتماعی یک سازمان غیردولتی است و سرمایه‌اش از طریق پرداخت حق بیمه کارگران پرداخت می‌شود؛ بنابراین دولت‌مردان باید توجه داشته باشند قوانین بدون پشتوانه مالی را بر این سازمان تحمیل و این سازمان را تبدیل به محلی برای بهره‌برداری سیاسی نکنند. در گذشته وقتی به انتخابات نزدیک می‌شدیم به خاطر جذب آرا بدون پشتوانه مالی سازمان را موظف به پوشش برخی مراکز و سازمان‌ها کردند که این ظلم به سازمان بود. تأکیدم این است که به لحاظ شرعی و قانونی هر تعرضی به این سازمان خلاف است. دولت و مجلس باید نسبت به حق‌الناس دقت نظر بیشتری داشته باشند و قطعاً جامعه کارگری نسبت به سرنوشت این سازمان بی‌تفاوت نخواهد بود.

کا آیا این سازمان با توجه به نداشتن بودجه توان پوشش تمام بیمه‌شدگان را دارد؟ این‌که از وظایف قانونی سازمان است. منظورم این است که از این جهت نگرانی نداریم، منوط به اینکه دولت و مجلس قوانین بدون پشتوانه وضع نکنند. خوشبختانه بعد از دولت تدبیر و امید این اتفاق نیفتاده و قانونی بدون پشتوانه به سازمان تحمیل نشده. نباید دولت و مجلس، افراد و گروه‌ها را به سازمان تحمیل کنند و دولت هم باید نسبت به پرداخت بدهی‌هایش به سازمان در پروسه سه یا پنج ساله در قانون بودجه سنواتی اقدام کند. اگر این اتفاقات بیفتد جای نگرانی نیست. در غیراین صورت کیفیت خدمات سازمان به جامعه هدف که بازنشستگان و کارگران هستند مخدوش بوده و قطعاً تنزل خواهد کرد.

کا دولت به بیمه سلامت توجه کرده است. به نظر شما سازمان تأمین اجتماعی منابعش را برای این امر در اختیار دولت می‌گذارد؟

ما نباید اجازه دهیم. جامعه کارگری نسبت به این موضوع حساس هستند. آقای رئیس‌جمهور

قبل از اینکه رئیس‌جمهور باشد، مجتهد است. وقتی ایشان برای خبرگان رهبری انتخاب شده، دارای اجتهاد است بنابراین ایشان باید بهتر از ما مسائل شرعی را تشخیص دهد. از علما شنیده‌ایم حق‌الناس از گناهانی است که حتی خداوند هم آن را نخواهد بخشید. بنابراین سرمایه‌های تأمین‌اجتماعی که حاصل دسترنج ضعیف‌ترین و محروم‌ترین و شریف‌ترین قشر است، نباید موردتعدی قرار گیرد. قشری که یک ماه کار می‌کند و زحمت می‌کشد و وقتی می‌خواهد سر ماه مزد بگیرد، اول حق بیمه از حقوقش کم شده و به صندوق واریز می‌شود. بنابراین از لحاظ شرعی کسی حق نزدیکی به منابع این سازمان را ندارد. دولت‌مردان هم باید این را یک هشدار جدی تلقی کنند که فعالان جامعه کارگری هر گونه تعرض به منابع این سازمان را برنمی‌تابند. هر دولتی که بخواهد به این حوزه وارد شود، بی‌اعتمادی خودش را نسبت به جامعه کارگری ایجاد کرده. از طرف دیگر فراموش نکنیم تأمین‌اجتماعی یک رسالت و وظیفه دارد و وظیفه دولت هم جداسـت. بیمه همگانی حق مردم و وظیفه دولت است، نه تأمین‌اجتماعی. یادمان باشد تأمین‌اجتماعی دولتی نیست و از منابع و بودجه دولت استفاده نمی‌کند. بنابراین تأمین‌اجتماعی مشمول اصل ۲۹ قانون اساسی که تأمین بیمه همگانی است، نبوده و این وظیفه دولت است. باید بین بیمه سلامت و تأمین‌اجتماعی تفکیک قابل شد. باید از محل و منابع اصل ۲۹ قانون اساسی برای بیمه سلامت تأمین بودجه شود. هرازگاهی چراغ‌زردهایی نشان داده می‌شود ولی با عکس‌العمل تشکل‌های کارگری روبه‌رو خواهند شد که بی‌اعتمادی ایجاد خواهند کرد. عملکرد سازمان قابل‌تقدیر است اما این مسئله دلیل نمی‌شود که به خاطر اینکه دولت عملکرد بهتری داشته باشد، از حق‌الناس استفاده کند. در دولت گذشته هم بحث ادغام مطرح بود و اگر خاطراتان باشد دو نفر در بیمارستان دولتی بستری و در بیابان‌ها رهایشان کرده بودند. من همان‌جا به وزیر بهداشت وقت هشدار دادم که بیمه‌شده‌ها نمی‌خواهند سر از بیابان در بیاورند. نباید حداقل‌ها را هم از کارگران و بازنشستگان بگیریم. لذا درخصوص هرگونه تعرض به سازمان تأمین‌اجتماعی به‌ویژه بخش درمان که بخش لاینفک سازمان است و تحت هیچ شرایطی حاضر به جدایی درمان از بیمه نخواهیم بود، به دولت‌ها توصیه می‌کنیم اعتماد این جامعه شریف را از خودشان سلب نکنند.

بازتاب

چین رقیب فرش ایرانی نیست مشتری است

● مرکز ملی فرش ایران در واکنش به گزارشی با عنوان «برندهای ایرانی به دست چینی‌ها افتاد؛ فرش نایب و کاشان چینی» نکاتی را برای تنویر افکار عمومی به دفتر روزنامه ارسال کرده که عیناً در پی می‌آید: در دهه‌های اخیر کشور چین یکی از تولیدکنندگان و صادرکنندگان قدرتمند فرش دستباف بوده اما در چندساله اخیر طبق آمار رسمی گمرک جمهوری اسلامی ایران و طبق آمار بخش اقتصادی سازمان‌ملل، این کشور به‌صورت پیوسته در حال خروج از فرایند تولید و تجارت فرش بوده و به یکی از واردکنندگان فرش دستباف دنیا تبدیل شده است. بنابر آمار رسمی گمرک هیچ‌گونه وارداتی به شکل قانونی و رسمی در حوزه فرش دستباف صورت نگرفته است، در این خصوص انتظار می‌رود از درشت‌نمایی واردات انگشت‌شمار فرش‌های خارجی (به صورت غیررسمی و قاچاق) پرهیز شود تا حس اعتماد عمومی نسبت به فرش دستباف در بازار داخلی خدشه‌دار نشود. همچنین در راستای حمایت از تولیدات داخلی، تعرفه بالایی برای واردات این هنر- صنعت به کشور وضع شده که بر مبنای آن واردات فرش دستباف مقرون‌به‌صرفه نیست، قابل ذکر است در سال‌های اخیر میزان صادرات فرش دستباف ایران به کشور چین، از هشت هزار دلار به هشت میلیون دلار افزایش یافته که روندی روبه‌رشد را نشان می‌دهد و حاکی از این است که کشور چین در حال تبدیل‌شدن از یک رقیب به یک مشتری خوب برای فرش ایرانی است و با تغییرات اقتصادی حاصله در این کشور کپی‌کاری چین از ایران به حداقل رسیده و چین درحال حاضر در رتبه چهارم واردکنندگان فرش دستباف از ایران است. افزون بر اینها اقدامات بازدارنده‌ای از سوی وزارت صنعت، معدن و تجارت و مرکز ملی فرش ایران برای ممانعت از کپی‌کاری و دست‌اندازی رقیبا به فرش ایرانی در سال‌های اخیر به انجام رسیده است که ازجمله آنها ثبت طرح‌ها و نقوش فرش دستباف ایرانی به نام پدیدآورندگان آنهاست و در کامی بالاتر، ثبت جهانی مناطق جغرافیایی فرش دستباف ایران در دستور کار قرار گرفته است که تاکنون با همکاری سازمان جهانی مالکیت فکری (WIPO) ۱۵منطقه جغرافیایی فرش ایران به ثبت جهانی رسیده است.

تجربه لحظات گرم و صمیمی

در شعبه نیاوران

نیاوران: خیابان دکتر باهنر(نیاوران)

قبل از دوراهی درازشیب

تلفن : ۰۲۷۷۲۴۰۰-۰۲۷۷۲۴۰۰

www.leon1960.com